

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **R. s.r.o.**, so sídlom Š., IČO: X., zastúpeného *JUDr. M. P., advokátom*, so sídlom K., proti žalovanému: **Hlavný banský úrad**, so sídlom Kammerhofská 25, Banská Štiavnica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 25-32/2009 zo dňa 12.1.2009, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/28/2009 - 99 zo dňa 17.6.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/28/2009 - 99 zo dňa 17.6.2010 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 6S/28/2009 - 99 zo dňa 17.6.2010 nevyhovел návrhu žalobcu na prerušenie konania, podanom žalobcom ústne do zápisnice počas pojednávania dňa 17.6.2010, ktorým žiadal prerušiť konanie až do právoplatného skončenia konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky vedenom pod sp. zn. 2Sžo/132/2010 podľa § 109 ods. 1 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s ohľadom na skutočnosť, že vo veci vedenej pred tamojším súdom po sp. zn. 7S/25/2009 prebieha odvolacie konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod vyššie uvedenou sp. zn.

V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že súc viazaný návrhom žalobcu, (ktorý žiadal konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p., a nie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) dospel k záveru, že nie je daný dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p., pretože rozhodnutie vo veci nezávisí od otázky, ktorú by súd v tomto konaní nebol oprávnený riešiť, a ani nedospel k záveru, že všeobecne záväzný predpis, ktorý sa týka veci, by bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Posudzujúc návrh žalobcu v zmysle jeho obsahu s ohľadom na prebiehajúce súdne konanie pod sp. zn. 7S/25/2009, v ktorom bol

dňa 3.2.2010 vyhlásený zamietajúci rozsudok vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bol určený dobývací priestor Gemerská Poloma organizácii V., pričom v danom prípade ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o zrušení banského oprávnenia žalobcu, dospel k záveru, že ide o rozhodnutia, ktoré vecne nesúvisia, a preto prebiehajúce odvolacie konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Sžo/132/2010 nie je ani takou otázkou, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v danej veci o zrušení banského oprávnenia žalobcu. Vyslovil názor, že zrušenie banského oprávnenia nemôže ovplyvniť odvolacie konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky, vedené pod sp. zn. 2Sžo/132/2010, pretože ide o dve diametrálne odlišné konania, ktoré nemajú medzi sebou žiadnu takú súvislosť, ktorá by napĺňala ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci, týkajúcej sa zrušenia banského oprávnenia žalobcu.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil napadnuté uznesenie a konanie až do právoplatného skončenia konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Sžo/132/2010 resp. do právoplatného skončenia konania vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7S/25/2009, prerušil. Mal za to, že medzi prebiehajúcimi konaniami je súvislosť, nakoľko žalobca nemohol vykonávať banskú činnosť z dôvodu, že mu bol odňatý dobývací priestor. Napadnuté uznesenie považoval za nedostatočne odôvodnené, pretože súd prvého stupňa sa nedostatočne zaoberal vplyvom konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Sžo/132/2010 na toto súdne konanie najmä z hľadiska jeho možných výsledkov. Zdôraznil, že konštatovanie nezákonnosti rozhodnutia žalovaného, týkajúceho sa určenia dobývacieho priestoru inej organizácii, by znamenalo podstatné zvrátenie skutkového a právneho stavu v tomto konaní, a naopak konštatovanie zákonnosti uvedeného rozhodnutia by malo pravdepodobne za následok späťvzatie žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o zrušení banskej činnosti žalobcu, ktorá je u žalobcu viazaná na dobývací priestor mastencového ložiska Gemerská Poloma. Vytkol súdu prvého stupňa, že sa nezaoberal konkrétnymi skutočnosťami, na ktoré poukázal žalobca, ale svoje odôvodnenie ponechal vo všeobecnej rovine.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Konštatoval, že určenie dobývacieho priestoru Gemerská Poloma inej organizácii nemá žiadny súvis s konaním vo veci zrušenia banského oprávnenia žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu, uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Z predloženého súdneho spisu vyplynulo, že žalobca sa žalobou podanou dňa 13.3.2009 na Krajskom súde v Košiciach domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 25-32/2009 zo dňa 12.1.2009, ktorým zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Obvodného banského úradu v Spišskej Novej Vsi č. 104-1620/2008 z 12.8.2008 o zrušení banského oprávnenia žalobcovi a toto rozhodnutie potvrdil. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 17.6.2010 vyplynulo, že právny zástupca žalobcu po prednesení žaloby žiadal podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. prerušiť konanie až do právoplatného skončenia konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky vedenom pod sp. zn. 2Sžo/132/2010 s ohľadom na skutočnosť, že vo veci vedenej pred tamojším súdom pod sp. zn. 7S/25/2009 prebieha odvolacie konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod vyššie uvedenou sp. zn.. Zo zápisnice rovnako vyplynulo, že na otázku súdu, či žalobca nenavrhuje prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. jeho právny zástupca uviedol, že konanie navrhuje prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy (t. j. druhá hlava piatej časti O.s.p.) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd **konanie preruší**, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom

alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, **môže konanie prerušiť**, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je vecne správne. Odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia a správnosťou dôvodov a v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. plne poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia.

Pre zdôraznenie správnosti poukazuje na povahu ustanovení § 109 ods. 1 a 2 O.s.p., v ktorých Občiansky súdny poriadok zakotvuje prípady, keď je súd povinný prerušiť konanie (§ 109 ods. 1 O.s.p.), naproti tomu je na uvážení súdu (pokiaľ nevykoná iné vhodné opatrenia) prerušiť konanie v prípadoch, ktoré sú upravené v ustanovení § 109 ods. 2 O.s.p.. Hoci žalobca navrhol a zotrval na svojom návrhu na prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p., krajský súd posudzujúc návrh podľa obsahu, sa v odôvodnení zaoberal aj odôvodnením svojho rozhodnutia o nevyhovení návrhu na prerušenie konania v zmysle ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Ustanovenie § 109 ods. 1 O.s.p. upravuje prípady, keď je súd povinný konanie prerušiť (obligatórne prerušenie konania). V konaní tak nepokračuje až do odpadnutia prekážky brániacej riadnemu pokračovaniu v konaní. Podľa písm. b/ citovaného ustanovenia má súd povinnosť konanie prerušiť, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, a to ani ako otázku predbežnú. Ide predovšetkým o otázky uvedené v ustanovení § 135 ods. 1 O.s.p..

V prejednávanom prípade, obdobne ako súd prvého stupňa, ani odvolací súd nezistil, že by súd prvého stupňa nebol oprávnený riešiť otázku zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu o zrušení banského oprávnenia, pričom nejde ani o prípad, ktorý by spadal pod okruh rozhodnutí uvedený v ustanovení § 135 ods. 1 O.s.p. a ani o prípad v zmysle § 135 ods. 2 O.s.p., že by o tejto otázke bolo právoplatne rozhodnuté. Navyše žalobca v rámci svojho návrhu na prerušenie konania ani nešpecifikoval otázku, ktorú nebol súd prvého stupňa podľa neho v predmetnom konaní oprávnený riešiť a od ktorej závisí rozhodnutie v predmetnej veci, napriek tomu, že trval na obligatórnom prerušení konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. Do úvahy neprichádza ani aplikácia druhej vety predmetného ustanovenia (§ 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), t. j. nejde

o rozpor všeobecne záväzného predpisu vzťahujúceho sa na danú problematiku s Ústavou Slovenskej republiky, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou.

Pre úplnosť veci odvolací súd uvádza, že ani podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. by nebol súd povinný návrhu na prerušenie konania vyhovieť. Tento procesný úkon (prerušenie konania) závisí len od úvahy súdu. Súd môže otázku, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie, posúdiť sám, pričom prerušenie konania je fakultatívne, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia.

Krajský súd nepovažoval za potrebné konanie prerušiť ani podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., nakoľko dospel k záveru, že obe rozhodnutia, ktoré sú predmetom konaní vedených na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6S/28/2009 a 7S/25/2009, sú diametrálne odlišné a vecne spolu nesúvisia, s uvedeným sa stotožnil aj odvolací súd. V zmysle tohto ustanovenia by však nič nebránilo konajúcemu súdu vyriešiť otázku predbežne aj vtedy, ak by o zrejmu súvislosť išlo.

Taktiež nie je možné súhlasiť s námietkou žalobcu o nedostatočne odôvodnenom napadnutom rozhodnutí. Podľa názoru odvolacieho súdu sa krajský súd dostatočne jasne a zrozumiteľne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré návrhu žalobcu na prerušenie konania nevyhovelo.

Naopak, na to, aby bolo možné v súdnom konaní návrhu na prerušenie konania vyhovieť, bolo podľa názoru odvolacieho súdu potrebné takýto návrh náležite odôvodniť. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 17.6.2010 vyplýva, že právny zástupca žalobcu v ústne prednesenom návrhu na prerušenie konania neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by bolo možné nesporne vyvodiť, že rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2Sžo/132/2010 relevantne ovplyvní rozhodnutie krajského súdu v prejednávanej veci, a teda aj výsledok tohto súdneho konania, preto aj na základe nekonkrétneho návrhu neboli splnené podmienky pre prerušenie súdneho konania.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne podľa ustanovenia

§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 23. februára 2011

JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth